

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Варна, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900696 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, чрез адв. М.Д., АК - Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца **12461,22 лева**, представляващи заплатено в полза на пострадалото лице А.А.Н. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. и присъдена законна лихва върху същото; **980,00 лева** - заплатено в полза на мл. адв. Г.И. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 13917/2020 г. по описа на ВРС; **737,57 лева** - заплатени такси и разноски в полза на ВРС по гр.д. 13917/2020 г.; **16706,83 лева** - заплатено в полза на пострадалото лице - С.С.З., обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. законна лихва върху същото; **1295,00 лева** - заплатено в полза на адв. А.Д., адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 1391/2020 г., по описа на ВРС; **977,06 лева**, представляваща заплатени такси и разноски в полза на ВРС, по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума от 33157,68 лева, от датата на предявяване на ИМ в съда до окончателното ѝ плащане, както и сумата от **1038,44 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на А.А.Н. сума от 12461,22 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,67 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. Г.И. адвокатско възнаграждение в размер на 980,00 лева по чл. 38, ал.2 ЗА, за осъщественото представителство на А.А.Н., в качеството му на ищец по гр.д. 13917/2020г. по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **61,45 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса в размер на 737,50 лева, по гр.д. 13917/2020 г., по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **1392,24 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на С.С.З. сума от 16706,83 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **107,92 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за осъщественото представителство на С.С.З., в качеството му на ищец по гр.д. 13918/2020

г., по описа на ВРС, от 980,00 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,41 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса по гр.д. 13918/2020г. по описа на ВРС в размер на 737,50 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 19.03.2020 г., около 16.30 часа на главен път № 2008 в района на Община Девня, е настъпило ПТП, в резултат на което А.А.Н., ЕГН: ***** и С.С.З., ЕГН: *****, и двамата като пътници в ППС с рег. № ****, са пострадали и са получили травматични увреждания. На А.А.Н. е поставена диагноза - счупване на тибия и фибула вдясно. Проведено му е лечение с поставена гипсова имобилизация до 13.05.2020г. и последваща рехабилитация. Сроктът на лечение е продължил около 6 месеца. На С.С.З. е поставена диагноза - множество счупвания на подбедрицата - закрито вдясно. На 21.03.2020 г. е извършена операция и са направени репозиция и фиксация с метална остеосинтеза 1/3 туболарна плака. Поставена му е гипсова имобилизация. Полученото увреждане е създадо трайно затруднение в движението на десен долен крайник, за период не по-малък от четири месеца.

Сочи се, че към датата на настъпване на описаното по-горе ПТП, за МПС с рег. № **** е бил сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите с ответника ЗК „Лев инс“ АД.

Излага се в исковата молба, че пострадалите лица А.А.Н. и С.С.З. са били в трудови правоотношения с „ТЕХНОКАР“ ЕООД и описаното ПТП е настъпило по време на работа на лицата, поради което злополуките били признати за трудови. С оглед на това пострадалите предявили срещу „ТЕХНОКАР“ ЕООД искиви претенции с правно основание чл. 200 КТ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на сума от по 30000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие на нанесени телесни увреждания, настъпили в резултат на претърпяната злополука - ПТП и сумата от 1875,15 лева, представляваща законна лихва за забава от момента на настъпване на ПТП до предявяването на ИМ в съда, за всеки един от тях.

По исковата молба на А.А.Н. е образувано гр.д. 13917/2020 г., по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на „Технокар“ ЕООД. С решение № 262092/28.06.2021 г., влязло в законна сила на 28.10.2021г., „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати на А.А.Н. сумата от 12000,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 753,33 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката - 19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020 г. Със същото решение „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати в полза на мл. адв. Г.И. разноски в размер на 980,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 737,57 лева.

По исковата молба на С.С.З. е образувано гр.д. 13918/2020г. по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на „Технокар“ ЕООД. С решение № 261663/18.15.2021г., влязло в законна сила на 08.09.2021г., „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати на С.С.З. сумата от 15500,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 968,83 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката - 19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020г. Със същото решение „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати в полза на адв. А.Д. разноски в размер на 1295,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

На 23.08.2021г., „Технокар“ ЕООД е заплатило на А.А.Н. сумата в размер на 12461,22 лева, представляваща сбор от присъдените в негова полза суми - главница и лихви към датата на плащането, намалени с разносните, които А.А.Н. е осъден да заплати на „Технокар“ ЕООД съобразно същото решение. На същата дата „Технокар“ ЕООД е заплатило в полза на мл. адв. Г.И. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за представителство по гр.д. 13917/2020 г. ВРС, в размер на 980,00 лева, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 737,57 лева.

На 23.08.2021 г. „Технокар“ ЕООД е заплатило на С.С.З. сумата в размер на 16706,83 лева, представляваща сбор от присъдените в негова полза суми - главница и лихви към датата на плащането, намалени с разносните, които С.С.З. е осъден да заплати на „Технокар“ ЕООД съобразно същото решение. На същата дата „Технокар“ ЕООД е заплатило в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за представителство по гр.д. 13918/2020 г. ВРС, в размер на 1295,00 лева, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

Твърди се в исковата молба, че съобразно разпоредбите на чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 429 и чл. 435 от КЗ, и трайната съдебна практика, в.т.ч. постановената по реда на чл. 290 ГПК такава, работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл.200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, може да насочи регресните си претенции за връщане в патримониума си на платеното, не срещу делинквента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „Гражданска отговорност“. С оглед на това на 23.12.2021г. ищецът отправил до "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД покани за доброволно плащане на заплатените в полза на пострадалите лица суми, в отговор на което получил отказ.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, със седалище гр. София е депозирал писмен отговор, с който изразява становище за недопустимост на предявените искове. Оспорва активната материалноправна легитимация на „Технокар“ ЕООД да предяви искова претенция на основание чл.435 във вр. с чл.429 от КЗ, като твърди, че настоящият случай не попада в хипотезата на чл.429 от КЗ, тъй като „Технокар“ ЕООД няма качеството на трето увредено лице, имащо право на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“.

С допълнителния отговор се поддържат направените с отговора възражения за неоснователност на иска по основание и размер.

Не се оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка ГО относно процесното МПС. Не се оспорва също и механизма на настъпилото произшествие, както е установен с влезлите в сила решения по гр.д.№13917/2020г. и 13918/2020г., страна по които е ответника в качеството си на трето лице – помагач.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл.435 КЗ ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти - наличие на регресни права и на валидно застрахователно правоотношение, факта на настъпване на ПТП и механизма, при който е осъществено, противоправността на деянието и виновността на дееца, претърпените неимуществени вреди и обстоятелствата, обосноваващи техния размер, както и причинната им връзка с твърдяното ПТП, увредено трето лице от застрахователното събитие, и удовлетворяване на последното за понесените от застрахователното събитие вреди от

застрахования.

При осъществяване на преценка относно наличието на регресни права следва да се съобрази константната съдебна практика на ВКС, възприета в решение по гр.д.№ 1538/2011 г. на IV г.о. на ВКС, решение по гр.д.№ 1865/2018 г. на III г.о. на ВКС, решение по гр.д.№ 1191/2021 г. на I т.о. на ВКС, съгласно която ако работодателят заплати частично или пълно обезщетението, има регресен иск спрямо застрахователя на деликвента, какъвто би имал и деликвента към застрахователя на гражданската си отговорност, ако той би платил. От систематичното тълкуване на разпоредите на чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 226 и чл. 229 от КЗ следва, че няма пречка и работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл. 200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, респ. неговите наследници, да насочи регресните си претенции за връщане в патримониума си на платеното, не срещу деликвента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „гражданска отговорност”.

По делото е прието за безспорно установено наличието на застрахователно правоотношение по застраховка ГО относно процесното МПС "Хюндай", рег.**** и ответното дружество. През процесния период водачът на МПС е бил обхванат от застрахователната закрила по застраховката "гражданска отговорност". Ищцовото дружество има качеството на застрахован, на основание разпоредбата на чл.477, ал.2 от КЗ, съгласно която по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание.

Не е спорно и се установяват от представените платежни нареждания с наредител „Технокар“ ЕООД извършените плащания за сумата 12461,22 лв. в полза на А.А.Н., за сумата 980 лв. в полза на адв.Г.И., за сумата 16706,83 лв. в полза на С.С.З., за сумата 1295 лв. в полза на адв.Ат.А. и за сумите 977,06 лв. и 737,57 лв. в полза на ВРС за държ.такса и възн.вещи лица.

За установяване изпълнение на задължението по чл.380 от КЗ са представени по делото покана за плащане на обезщетение за неимуществени вреди от „Технокар“ ЕООД и уведомително писмо от ЗК „Лев Инс" АД относно отказ за изплащане, от което е видно, че поканата за доброволно плащане е получена от застрахователното дружество на 29.12.2021г.

По така предявената претенция подлежат на установяване и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди, а именно настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди.

С влезлите в сила решения по гр.д.№13917/2020г. и 13918/2020г., страна по които е ответникът в качеството си на трето лице – помагач, са установени със сила на присъдено нещо факта на настъпване и механизма на произшествието, както и претърпените от пострадалите неимуществени вреди.

В производството по чл.200 от КТ обаче не подлежат на установяване останалите

предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), а именно противоправност на деянието и вина на дееца, доколкото отговорността на работодателя е безвиновна – тя не зависи от това дали негов орган, друг негов работник/служител или трето лице има вина за настъпването на вредата, дали е резултат на случайно събитие или непреодолима сила, а възниква само поради съществуващото между него и увредения трудово правоотношение.

С оглед на изложеното и поради липсата на други ангажирани доказателства за наличието на виновно и противоправно деяние от страна на застрахованото при ответника лице като водач на МПС следва да се приемат за недоказани посочените елементи от фактическия състав на чл.435 КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД. Това налага извода, че ищецът не е материалноправно легитимиран по предявената регресна претенция, с оглед на което исквете се явяват неоснователни и следва да се отхвърлят.

С оглед изхода от спора разноски се дължат в полза на ответната страна в размер на 100 лв. въз основа на направеното искане за присъждане на юрисконсултско.възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исквете с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД, предявени от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца **12461,22 лева**, представляващи заплатено в полза на пострадалото лице А.А.Н. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. и присъдена законна лихва върху същото; **980,00 лева** - заплатено в полза на мл. адв. Г.И. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 13917/2020 г. по описа на ВРС; **737,57 лева** - заплатени такси и разноски в полза на ВРС по гр.д. 13917/2020 г.; **16706,83 лева** - заплатено в полза на пострадалото лице - С.С.З., обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. законна лихва върху същото; **1295,00 лева** - заплатено в полза на адв. А.Д., адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 1391/2020 г., по описа на ВРС; **977,06 лева**, представляваща заплатени такси и разноски в полза на ВРС, по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума от 33157,68 лева, от датата на предявяване на ИМ в съда до окончателното ѝ плащане, както и сумата от **1038,44 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на А.А.Н. сума от 12461,22 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,67 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. Г.И. адвокатско възнаграждение в размер на 980,00 лева по чл. 38, ал.2 ЗА, за осъщественото представителство на А.А.Н., в качеството му на ищец по гр.д. 13917/2020г. по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **61,45 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса в размер на 737,50 лева, по гр.д. 13917/2020 г., по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **1392,24 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на С.С.З. сума от 16706,83 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **107,92 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за осъщественото представителство на С.С.З., в качеството му на ищец по гр.д. 13918/2020

г., по описа на ВРС, от 980,00 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,41 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса по гр.д. 13918/2020г. по описа на ВРС в размер на 737,50 лева, изчислена за периода от 29.12.2021г. до 24.10.2022г.

ОСЪЖДА „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна ДА ЗАПЛАТИ на "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78 ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____